

(/users/daniel-boysen)

Af Daniel Boysen
(/users/daniel-boysen)

Skribent
29 maj.17

ANMELDELSE

SORT GALDE AF SIGNE MAXEN (/ANMELDELSER/SORT-GALDE-AF-SIGNE-MAXEN)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen&title=Sort%20galde%20af%20Signe%20Maxen)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen&status=Sort%20galde%20af%20Signe%20Maxen)

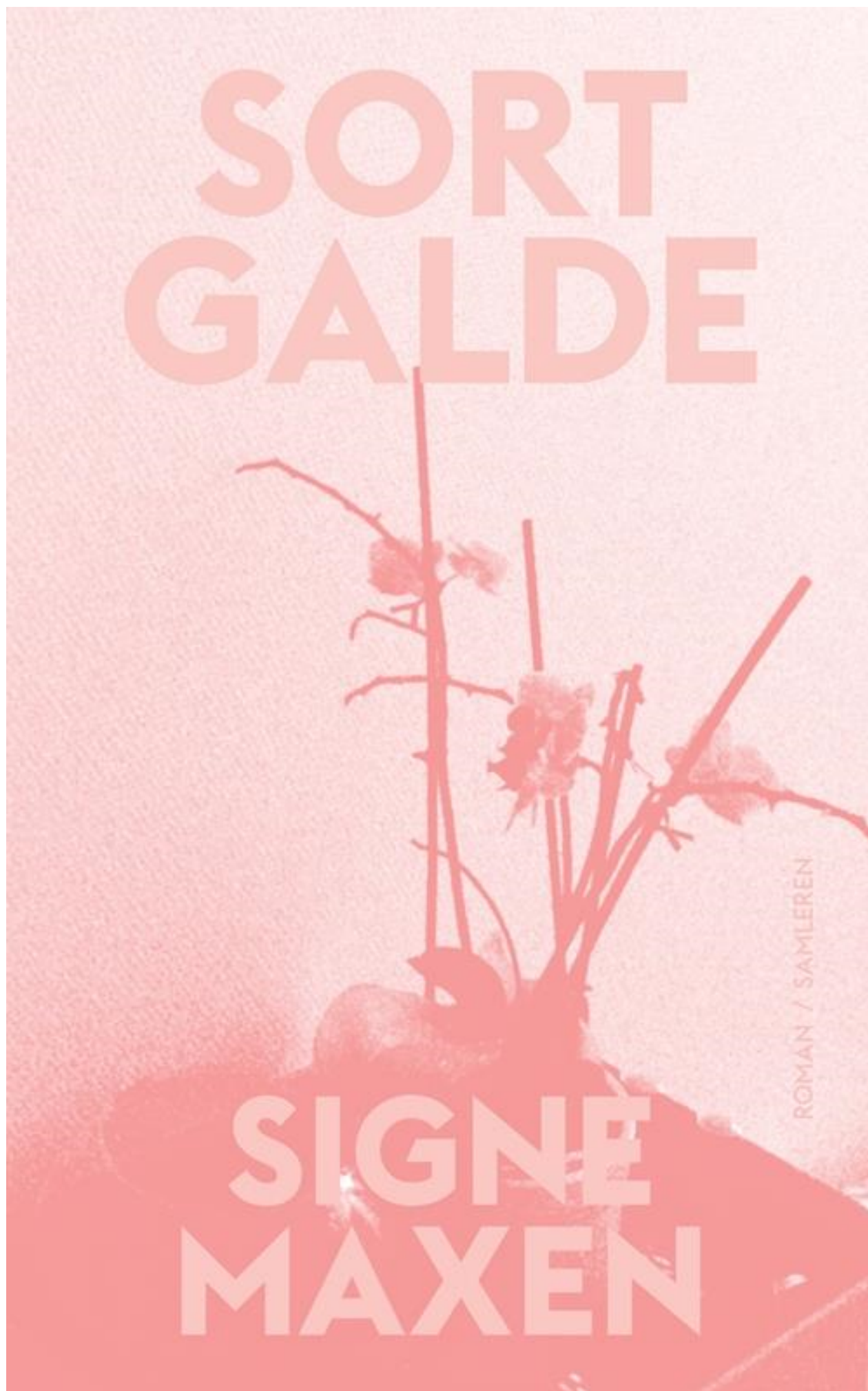
[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen)

[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen)

[signe-maxen&title=Sort galde af Signe Maxen](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen))

[maxen&status=Sort galde af Signe](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sort-galde-af-signe-maxen)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/sort-galde%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/sort-galde%23comment-form) for at skrive kommentarer

Debutroman om en sårbarhed, der vokser og bliver til sygdom. Romanen vakler indimellem sprogligt, men den er fyldt med gode poetiske beskrivelser om at miste fodfæstet.

Hovedpersonen Sigrid dør med et uløseligt, diffust maveproblem, som hun selv tilskriver sort galde (beskrives som en form for sorg og melankoli allerede på første side). Hendes tilværelse er ved at blive overtaget af tilstanden, hun virker forsumpet, lukket inde i sig selv. Da hendes søster flytter, falder Sigrids tilværelse mere og mere fra hinanden.

Det første indtryk af sproget i romanen er, at det flyder godt; en poetisk fremdrift, præcise iagttagelser og en jegfortæller der på én gang er reflekterende og selvfornægtende. Desuden fungerer det rigtig godt med de korte afsnit, der får læsningen til at flyde, mens ordene galoperer i en kombination af tankestrøm og dialog. Et eksempel på sprogets præcision ses fx i forhold til beskrivelsen af faderens kræftsygdom: *"Kræften havde spredt sig til halsen og tungen. Jeg forestillede mig de syge lymfeknuder som små klare kugler med vrede ansigter. Kulsorte øjne."*

Kroppens uregelmæssigheder er et gennemgående tema i romanen, at den skiller de syge fra de raske, de levende fra de døde. Sigrid bliver også indlagt på den åbne afdeling, da lægerne opgiver at finde frem til en fysisk løsning på kroppens problemer (hun er bl.a. underernæret). Jeget befinder sig i en konstant følelse af at være afskåret fra folk omkring sig; søsteren Fie, vennen Elias og de andre indlagte. Romanen er interessant som en undersøgelse af sygdommenes indvirkning på vores tilværelse.

Maxen skriver også kønspolitisk. Dette fokus kommer dog noget dumpende ind i romanen, nærmest som en pludselig indskydelse, bl.a. om hvordan puberteten og håndteringen af kroppens udvikling er en social konstruktion. Modsat sproget, når hun skriver om sygdomme, bliver det opstillet og til tider banalt som fx: *"Jeg tror Fie og jeg ubevidst havde vore opgør mod denne implicite kvindeopdragelse. Forventningen om at vi altid skulle tage os af nogen eller noget, hinanden. Både i virkeligheden og fantasiens verden."* Det får karakter af en faglig opgave, modsat det poetisk-præcise.

Gennem romanen vakler sproget visse steder, og undervejs bliver jeg i tvivl om genre og målgruppe; er det en ungdomsroman? Der forekommer en vekselvirkning mellem det akademiske, nærmest opstyltede som ovenfor, det smukke sprog og de ungdommelige tanker, der peger i et utal af retninger. Den stramme linje, der kastes ud med den sorte galde, samles ikke altid lige godt igen. Desuden bliver ord som sorg og melankoli gennemtærsket i beskrivelsen af jegets tilstand, uden at vi nødvendigvis kommer nærmere ind i deres væsen; ligesom det et godt stykke inde i romanen pludselig emmer af gentagelser.

Men for at vende tilbage til det, der gør romanen til en god læseoplevelse, står dikotomien centralt, fx mellem de levende og de døde, når Elias siger til Sigrid: *"Jeg har aldrig kunnet gennemskue hvem der er den største sorg for dig, Sigrid. Om det er din døde far eller din levende mor."* Hvilket samtidig også markerer endnu et spor i romanen; forholdet til moderen. Dette skel mellem døde/levende, raske/syge, jeget/andre er med til at spænde livets kompleksitet ud og fungerer klart bedst, når Maxen skriver poetisk og nøgternt betragtede, hvilket hun gør i overvejende grad.

Efter de første 40 sider tænkte jeg, at det var vildt godt. Men digressionerne og de sproglige afveje piller ved den samlede oplevelse. Maxen viser dog et talent og blik for detaljen i sindet og i de menneskelige relationer. Til tider er det en meget smuk bog om at være syg i et samfund, der til tider gør mennesker op i, hvad de koster, hvis de ikke udfylder deres rolle, ikke kan følge med eller finde retning.

Internal links

Fem forfattere på shortlisten til debutantpris (/artikler/fem-forfattere-pa-shortlisten-til-debutantpris)

Bøger af Signe Maxen